

ΕΠΛΑΣΕΙΣ

“*Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὖσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεῖα:

Ζήνωνος 3

104-31 Ἀθήνα

τηλ.

210 5230 948

Φθινοπωρινὴ Συνεστίαση

Κυριακὴ 11 Νοεμβρίου καὶ ὥρα 1:30 μ.μ.

Αἶθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, Ὀμόνοια

Ἡ συνεστίαση ὁργανώνεται ἐν ὄψει τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων καὶ περιλαμβάνει πλούσιο σπιτικό φαγητό, ἀφθονα κεράσματα καὶ παραδοσιακὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα.

Ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες, τὴν ὥρα ποὺ ἡ γενικὴ κρίση ταλαιπωρεῖ τὴν πατρίδα μας καὶ οἱ ντόπιοι πολιτικοὶ καὶ τὰ ξένα ἀφεντικά των τρώουν τὸ βίος μας μὲ μακρυνές κουτάλες, ἐμεῖς θὰ τρῶμε ἡσυχὰ τὸ εὐλογημένο φαγητό μας, θὰ νοιώθουμε τὴν οἰκογενειακὴ ζεστασιά καὶ θὰ χαιρόμαστε τὴν συντροφικότητα καὶ τὴν πατροπαράδοτη κοινωνικότητα, προετοιμαζόμενοι γιὰ τὴν νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Ἄς μὴν λείψῃ κανεῖς. Σὰς περιμένουμε ὅλους.

Εἰσοδος μὲ προσκλήσεις ποὺ θὰ διατίθενται στὴν εἰσοδο τῆς αἰθούσης.

Πληροφορίες καὶ δηλώσεις συμμετοχῆς στὰ τηλέφωνα: **210-5230.948, 6936-901606.**

Θερμὴ παράκληση

Ἐπειδὴ πλέον ἡ ἐφημερίδα μας ἐκδίδεται ἀνὰ μῆνα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιέχει ἀνακοινώσεις γιὰ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις ποὺ διοργανώνονται ὅλον τὸν μῆνα. Γι' αὐτό, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, σὰς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς γνωρίσετε τὸν ἀριθμὸ τοῦ σταθεροῦ ἢ κινητοῦ τηλεφώνου σας, γιὰ νὰ σὰς εἰδοποιοῦμε γιὰ τὶς τρέχουσες ἐκδηλώσεις, τὶς τυχόν ἐξορμήσεις καὶ τὶς ἐκτακτες ἐκδρομές, ὥστε νὰ συμμετέχετε περισσότερο.

Πρόγραμμα δραστηριοτήτων

Α) Στὰ **κεντρικὰ γραφεῖα** τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄρ. στὴν Ὀμόνοια γίνονται:

Κάθε **Σάββατο**

6:00 μ.μ.

μαθήματα παραδοσιακῶν χορῶν.

7:00 μ.μ.

εἰσηγήσεις καὶ συζήτηση γιὰ νέους ἐπὶ συγχρόνων θεμάτων.

8:00 μ.μ.

πρόβα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ**

5:00 μ.μ.

μορφωτικὸ πρόγραμμα γιὰ πρόσωπα μὲ εἰδικές ἀνάγκες.

7:00 μ.μ.

ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες ἐπὶ πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν θεμάτων ἀπὸ ἐμπειροὺς ὁμιλητές.

Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: **210 52 30948, 6936 901606.**

Παρακαλοῦνται ὅλοι καὶ ἰδιαίτερος οἱ νέοι νὰ συμμετάσχουν στὶς ὡς ἄνω δραστηριότητες πρὸς δική των ὠφέλεια καὶ στήριξη τοῦ κοινοῦ μορφωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου, ἐφέτος μάλιστα ποὺ ἡ γύρω περιοχὴ ἠρέμισε κάπως.

Β) Στὶς Ἐπάλξεις Αἰγάλεω, Ἀναγεννήσεως 19 (πλησίον Αγ. Σπυριδωνος):

Κάθε **Τρίτη** βράδυ καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. ψάλλεται **Τερὰ Παράκληση** στὴν Παναγία Θεοτόκο, ἀκολουθεῖ **πνευματικὴ ὁμιλία** καὶ ἀντιαίρετικὴ ἐνημέρωση καὶ διοργανώνονται μορφωτικὲς καὶ κοινωνικὲς δραστηριότητες.

Πληροφορίες: **κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη** στὸ τηλέφωνο: **210-59 82.573.**

Βράβευση

τοῦ Κώστα Γανωτῆ

Τὴν Κυριακὴ 14 Ὀκτωβρίου, στὸ πλαίσιο τοῦ προγράμματος «Ἐνορία ἐν δράσει» τῆς Ἐνορίας Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς πραγματοποιήθηκε ἓνα ἀφιέρωμα-βράβευση τοῦ φιλολόγου-συγγραφέως κ. Κώστα Γανωτῆ ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ».

Γιὰ τὸν κ. Γανωτῆ μίλησαν ὁ κ. Λυκούργος Μαρκούδης, Διευθυντὴς προγράμματος τοῦ Ρ/Σ «Πειραϊκὴ Ἐκκλησία» καὶ ὁ παραγωγὸς κ. Γιώργος Μπάρλας.

συνέχεια στή σελ. 2

Ὅχι στὶς λεγεῶνες

Πολλές, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, πολλές καὶ πολύχρωμες λεγεῶνες ἔχουν κατακλύσει τὴν χώρα μας, ἔχουν κυριεύσει τὴν πολιτικὴ μας ζωὴ, τὸν οικονομικὸ μας βίο, τὰ μέσα ἐνημερώσεως καὶ κάθε ἄλλο τομέα τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ μας βίου.

Δὲν ἐννοοῦμε μόνον τὶς πολυποίκιλες λεγεῶνες τῶν παρανόμων, ποὺ οἱ περισσότεροὶ κυκλοφοροῦν ὡς ἀφεντικά στὴν χώρα μας, οὔτε τὶς ἰσχυρές ὁρδὲς τῶν τροϊκανῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐμεταλλευτῶν, ποὺ συνεχῶς δεσμεύουν τὴν χώρα μας, οὔτε τὶς πολλαπλές ἀποστολὲς τῶν ἐμπόρων λευκοῦ θανάτου ἢ ἀνθρωπίνης σαρκός. Ἐννοοῦμε ἐδῶ τὶς ἄλλες λεγεῶνες, τὶς μυστικὲς, τὶς ὑπουλες, τὶς βλαβερές, ὅχι μόνον τοῦ σώματος ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς. Ἐννοοῦμε τὶς λεγεῶνες ποὺ ἦσαν μέσα στὸν δυστυχὴ δαιμονισμένο τοῦ Εὐαγγελίου, τὶς ὁποῖες διέταξε ὁ Χριστὸς μας νὰ ἐξέλθουν.

Οἱ λεγεῶνες αὐτὲς εἶναι οἱ ἀθεϊστικὲς δοξασίες, οἱ

αἰρετικὲς διδασκαλίες, οἱ ἀντιδημοκρατικὲς θεωρίες, οἱ ἀντικοινωνικὲς πρακτικὲς, οἱ σατανιστικὲς δολοπλοκίες, οἱ φασιστικὲς νοοτροπίες, οἱ μασσονικὲς πολιτικὲς καὶ ὅλες οἱ ἄλλες ὑλιστικὲς καὶ ἀπάνθρωπες τακτικὲς.

Καὶ ὅσοι μὲν ἔχουν τελείως νικηθῇ ἀπὸ μία ἢ περισσότερες λεγεῶνες καὶ ἡ προσωπικότητά των ἔχει ἀδειάσει τελείως καὶ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὶς ἐπικρατοῦσες λεγεῶνες, τότε αὐτοὶ φέρονται ἄλλοι μὲν ὅπως ὁ δαιμονισμένος τοῦ Εὐαγγελίου, δηλαδὴ καταστρεπτικά, ἄλλοι δὲ σὰν τοὺς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους, δηλαδὴ ὑποκριτικὰ καὶ ὑπουλα, ποὺ εἶναι βεβαίως καὶ τὸ χειρότερο. Κυρίως ἀπ' αὐτοὺς μᾶς συνέστησε ὁ Κύριός μας νὰ προφυλασσόμεθα, γιατί εἶναι λύκοι ἐν ἐνύμασι προβάτου. Μᾶς ὑπέδειξε μάλιστα καὶ τὸν τρόπο τῆς ἀναγνωρίσεώς των, δηλαδὴ ἀπὸ τὰ ἔργα των κι ὅχι ἀπὸ τὰ λόγια των.

συνέχεια στή σελ. 2

Ἱδρυτικὴ Πράξη τῆς Σ.ΕΛ.ΑΝ.

Ὡς ἐνσυνείδητοι Ἕλληνες καὶ ἐνεργοὶ πολῖτες, μὴ δυνάμενοι νὰ παρακολουθοῦμε πλέον ὡς θεατὲς τὴν συνεχῶς αὐξανόμενη κοινωνικὴ, ἠθικὴ, πολιτικὴ καὶ οικονομικὴ κρίση, ποὺ μαστίζει τὴν χώρα μας, συγκεντρωθήκαμε σήμερα **14 Ὀκτωβρίου 2012** στὴν Ἀθήνα καὶ μετὰ ἀπὸ τὶς εἰσηγήσεις, τὶς παρεμβάσεις, τὶς προτάσεις καὶ τὶς συζητήσεις ἀποφασίσσαμε ὁμοφώνως τὴν ἱδρυση ἀγωνιστικῆς κινήσεως μὲ τὴν ἐπωνυμία «**Συλλογικὴ Ἑλληνικὴ Ἀντίσταση**» (Σ.ΕΛ.ΑΝ.) καὶ μὲ σκοπὸ:

Α) Τὴν μὲ ὅλα τὰ νόμιμα μέσα **σθεναρὴ καὶ συλλογικὴ ἀντίσταση** ἐναντὶ κάθε ἐνέργειας, ἀπὸ ὁποῦδήποτε κι ἂν προέρχεται, **ἢ ὁποῖα στρέφεται κατὰ τῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας μας, τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας, τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς, τῆς οικονομικῆς προόδου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας.**

Β) Τὴν **ἀκύρωση κάθε νομοθετήματος, συμφωνίας, μνημονίου καὶ κυβερνητικῆς πράξεως**, ποὺ ἀποσκοποῦν στὴν **συρρίκνωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στὴν ἐθνικὴ ὑποτέλεια, στὴν ἐσωτερικὴ ἀνωμαλία, στὴν οἰκολογικὴ καταστροφή καὶ στὴν οικονομικὴ ἐξάρτηση ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς κερδοσκόπους καὶ ἀπὸ κάθε ξένο ἢ ντόπιο ἐμεταλλευτικὸ κύκλωμα.**

Γ) Τὴν **προστασία τοῦ Ἑλληνισμοῦ**, ὅπου γῆς, ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὴ ἢ ἐσωτερικὴ ἀπειλή, ὡς καὶ ἀπὸ κάθε φανερὴ ἢ κρυφὴ ἐπιβουλὴ.

Δ) Τὴν **βίωση, διάδοση καὶ προάσπιση τῶν ἑλληνοορ-**

θοδόξων δημοκρατικῶν, κοινωνικῶν καὶ κοινοτικῶν παραδόσεων.

Ε) Τὴν **ἀξιοποίηση ὅλων τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας μας** ὡς καὶ τὴν στήριξη κάθε δημιουργικῆς πρωτοβουλίας πρὸς οικονομικὴ ἀνάπτυξη.

ΣΤ) Τὴν **τόνωση τοῦ ἠθικοῦ τῆς νεολαίας γιὰ δημιουργικὲς ἀπασχολήσεις** πρὸς ἀποφυγὴ ἀνεπιθύμητων ἐξαρτήσεων καὶ ἀντικοινωνικῶν συμπεριφορῶν.

Ζ) Τὴν **συνεργασία μὲ ὅλες τὶς παρεμφερεῖς ἀγωνιστικὲς κινήσεις** πρὸς εὐρύτερη συλλογικὴ ἀντίσταση καὶ πρὸς δημιουργία δημοκρατικοῦ καὶ κοινωνικοῦ πολιτικοῦ φορέως, μὲ σκοπὸ τὴν πρόοδο καὶ τὴν σωτηρίᾱ τῆς πατρίδος μας.

Ἡ ἐσωτερικὴ λειτουργία τῆς κινήσεως, τόσο τῆς κεντρικῆς ὅσο καὶ τῶν τοπικῶν ομάδων, διέπεται ἀπὸ τὶς γενικὲς διατάξεις περὶ διοικήσεως συλλογικῶν φορέων, τὰ δὲ ἔξοδα θὰ καλύπτονται ἀπὸ ἐκτακτες προαιρετικὲς εισφορὲς τῶν μελῶν.

Στὴν κίνηση μποροῦν νὰ συμμετάσχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐνεργοὶ πολῖτες ποὺ δὲν ἀνήκουν σὲ μυστικὲς ἢ ἀντιδημοκρατικὲς καὶ ἀντικοινωνικὲς ὁργανώσεις καὶ θέλουν νὰ ἀγωνιστοῦν γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου.

Ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν συμμετεχόντων

Βέννης Χρήστος
Κόκκορη Μαγδαληνὴ
Μπαμπίλης Βασίλειος
Τσούπρας Βασίλειος

Ἑναγώνια ἔκκληση

Τοῦ Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Ἰγν α τ ί ου

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ

Λυποῦμαι πάρα πολὺ γιὰ τὸ μεγάλο θέμα ποὺ προέκυψε ἐσχάτως. Στενοχωριέμαι εἰλικρινά καὶ διερωτῶμαι πῶς προέκυψε, ὡς μὴ ὠφείλε, τὸ μεγάλο θέμα τῆς μεταφράσεως τῶν λειτουργικῶν

Θεῖος Λόγος καὶ Ἑλλην λόγος

Περίληψη τῆς ὁμιλίας τῆς κ. Σ. Μπεκρῆ, φιλολόγου-θεολόγου στὶς 21/10 στὶς Ἐπάλξεις

Ἢ ἤθελα νὰ ξεκινήσω τὴν ὁμιλία μου ἀπὸ τὴν σχέση ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὰ τρία πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ στὶς ἐνέργειες τῆς ψυχῆς. Ὁ Πατὴρ ἀντιστοιχεῖ στὸν Νοῦ καὶ συμβολίζει τὸ εἶναι, τὴν οὐσία, ὁ Υἱὸς ἀντιστοιχεῖ στὸ σκέπτεσθαι, εἶναι ὁ Λόγος, ἡ ἔκφραση τοῦ Νοῦ πρὸς τὰ ἔξω,

συνέχεια στή σελ. 3

συνέχεια στή σελ. 2

Όχι στὶς λεγεῶνες

συνέχεια από τή σελ. 1

Τὸ μεγάλο ὅμως κακὸ εἶναι ὅτι ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἄπλοῖ ἄνθρωποι, ἀκόμη καὶ οἱ θρησκευόμενοι, ἐνῶ ἔχουμε ὑποστή τὴν ἐπίθεση καὶ ἐπίδραση ὅλων αὐτῶν τῶν πολυωνύμων καὶ φαινομενικῶς ἀλληλοσυγκρουομένων λεγεῶνων, δὲν ἔχομε ἀντιληφθῇ τὸ κακὸ ποὺ ἔχει συντελεσθῇ μέσα μας καὶ παραπαίουμε ἀνεργά-τιστοι, ἀβοήθητοι καὶ ταλαίπωροι.

Αφοῦ, μάλιστα, δὲν ἀντιλαμβανόμαστε τὴν ἐσω-τερικὴ μας δεινὴ κατάσταση καὶ τὴν προσωπικὴ μας ὑπαιτιότητα, ἐπιρρίπτομε οἱ μὲν στοὺς δὲ τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν σημερινὴ δεινὴ κατάσταση ποὺ βρίσκεται ἡ χώρα μας καὶ οἱ οἰκογένειές μας. Αὐτὴ μάλιστα ἡ ἐξάρτησή μας ἀπὸ τὶς διαφορὲς λεγεῶνες δὲν μᾶς ἐπι-τρέπει νὰ συνεργαστοῦμε καὶ νὰ δράσουμε ἀπὸ κοι-νοῦ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν κοινῶν προβλημάτων καὶ τὴν ἀποσόβηση τῶν ἐπερχομένων συμφορῶν.

Αὐτὴν τὴν ἐξάρτηση ὅλων μας ἀπὸ τὶς πολύμορ-φες ἀντιχριστιανικὲς, ἀνθελληνικὲς καὶ ἀπάνθρωπες λεγεῶνες θὰ τὴν ἀντιληφθῇ καλύτερα κάποιος, ὅταν βρεθῇ σὲ συζήτηση μιᾶς μικρῆς παρέας νεοελλήνων. Θὰ προσέξῃ τότε καλὰ ὅτι ὁ καθένας ποὺ λέει κάτι νομίζει ὅτι ἐκφράζει τὴν προσωπικὴ του γνώμη, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα λέγει αὐτὰ ποὺ ἔχει ἀκούσει ἀπ’ τὰ μέσα ἐνημερώσεως, ἀπ’ τὰ κομματικὰ του ὄργανα, ἀπ’ τὶς ὁμιλίες ποὺ ἔχει πάει, ἀπ’ τὶς φυλλά-δες ποὺ διαβάζει καὶ γενικῶς ἀπ’ ὅτιδήποτε εἶναι ἀνθελληνικὸ καὶ ἀντιχριστιανικὸ, τὸ ὁποῖο ὅμως εἶναι τόσο καλὰ καμουφλαρισμένο, ὥστε νὰ φαίνεται ἀνθρωπιστικὸ, χρήσιμο καὶ ὠφέλιμο.

Σ’ αὐτὲς τὶς ἔξωθεν ἐπιδράσεις, οἱ ὁποῖες ὅμως ἔχουν γίνει δευτέρα φύση, ὀφείλονται οἱ διαφορὲς διε-νέξεις, οἱ συγκρούσεις καὶ οἱ ἀλληλοὑποβλέψεις. Τὸ δὲ χειρότερο εἶναι, ὅπως εἶπαμε, ὅτι κανεὶς μας δὲν πα-ραδέχεται ὅτι αὐτὸ ποὺ λέει καὶ ποὺ κάνει ἐνδεχομέ-νως νὰ εἶναι λάθος καὶ προϊόν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων καὶ ἐσωτερικῶν παθῶν. Πράγματι, ἐμεῖς οἱ νεοἝλληνες πολλὲς φορὲς βάζομε πάνω ἀπὸ τὴν χριστιανικὴ μας πίστη καὶ ἑλληνορθόδοξη παράδοση τὶς ἀτομικὲς μας ἢ τὶς κομματικὲς ἢ τὶς ἐθνικιστικὲς ἰδεολογίες.

Ἔτσι, ὁ κάθε Ἕλλην ὀρθόδοξος βλέπει τὸν ἄλλον ἑλληνορθόδοξο ποὺ ἀνήκει σὲ ἄλλην ἀδελφότητα ἀπὸ αὐτὸν ὄχι ὡς ἀδελφὸ μὲ τὴν αὐτὴ πίστη καὶ μὲ τυχόν διαφορετικὲς ἀπόψεις στὰ ἐπιμέρους θέματα ἀλλὰ ὡς ἀντίπαλο καὶ ὡς ἐχθρό. Ἔτσι, ἀντὶ νὰ καθίσῃ καὶ νὰ συζητήσῃ μὲ τὸν ἀδελφὸ του τὶς ἐπιμέρους μι-κροδιαφορὲς, τὸν ἀποστρέφεται, τὸν μάχεται, ἀκόμη καὶ τὸν συκοφαντεῖ, νομίζοντας, μάλιστα, ὅτι αὐτὸ τὸ κάνῃ ἀπὸ ἱερό καθήκον, ἀκριβῶς ὅπως νόμιζαν οἱ ἐγκλημα-τίες σταυροφόροί καὶ οἱ παπικοὶ ἱεροεξεταστές.

Ἐπίσης, πόσοι ἔχουμε συνειδητοποιήσει ὅτι, ὅταν ψηφίζουμε ἀθέους, μασσόνους, κεφαλαιοκράτες ἢ φασίστες, ἐγκληματοῦμε, γιατί ἐμεῖς τοὺς δώσαμε τὸ δικαίωμα νὰ ἀσελοῦν ἐπὶ τόσες δεκαετίες στὸ σῶμα τῆς δικῆς μας τῆς μάνας, τῆς πατρίδος μας;

Ἄρα, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, πρῶτα ἀπ’ ὅλα πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε τὴν ἀμαρτωλὴ μας κατὰ-σταση, ὅτι μὲ τὴν θέλησή μας δεχτήκαμε νὰ γίνουμε λεγεωνόπληκτοι καὶ ἐξαρτημένοι. Ἀλλὰ, γιὰ νὰ πα-ραδεχτῇ κάποιος ὅτι βρίσκεται στὸ σκοτάδι, πρέπει νά ’ρθῃ σὲ κοινωνία μὲ τὸ φῶς («τὸν Νυμφῶνα σου βλέπω Σωτῆρα κεκοσμημένον»), ὥστε νὰ συνειδητο-ποιήσῃ ὅτι «ἐνδύμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω».

Ἐπομένως, χρειάζομαστε το φῶς τοῦ Χριστοῦ, τὴν καθημερινὴ μελέτῃ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὴν ἐπικοι-νωνία μὲ τὴν ἐμπειρία τῶν Ἁγίων Πατέρων, τὴν ἀδιά-λειπτη προσευχὴ μὲ τὴν μετάνοια, τὴν ἐξομολόγηση καὶ τὴν συχνὴ Θεία Εὐχαριστία καὶ ἀσφαλῶς τὴν ἐπι-κοινωνία καὶ συνεργασία μὲ ἄλλους ἀδελφούς πρὸς οἰκοδομὴ, ἀλληλοβοήθεια καὶ κοινὴ δράση.

Ὅσο περισσότερο πλησιάζομε τὸν Χριστό, τοὺς Ἁγί-ους καὶ ἐναρέτους ἀδελφούς, τόσο ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὶς λεγεῶνες ἢ μᾶλλον οἱ λεγεῶνες ἀπομακρύν-ονται ἀπὸ ἐμᾶς, γιατί τὶς βγάζει ἔξω καὶ τὶς ἐξουδετε-ρώνει ἡ Χάρη τοῦ παντοδύναμου Βασιλιᾶ μας, Σωτῆρα Χριστοῦ. Καὶ ἐὰν φύγουν αὐτὲς οἱ ἀντιπνευματικὲς ἀντικοινωνικὲς λεγεῶνες ἀπὸ μέσα μας, τότε θὰ μπο-ρέσουμε εὐκολότερα νὰ ἀντιμετωπίσωμε ὅλες τὶς ἄλλες ὁρδὲς τῶν πάσης φύσεως ἐκμεταλλετῶν μας.

Ἄς βιώσωμε, λοιπόν, τὴν ὀρθόδοξη πίστη, ζωὴ καὶ πολιτεία καὶ ἂς ἔχωμε εἰρήνῃ καὶ συνεργασία μεταξὺ μας, ὥστε νὰ μπορούμε κάθε φορὰ νὰ λέμε ὄχι στὶς ἀντίχριστες κι ἀπάνθρωπες ξένες λεγεῶνες καὶ στὰ ντό-πια ὄργανά των πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ πρόοδο ὅλων μας.

Β. Τσούπρας

συνέχεια από τή σελ. 1

Ὁ κ. Μαρκούδης τόνισε τὸν ζῆλο τοῦ κ. Γανωτῆ καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἀνάλυση τῶν λειτουργικῶν κειμένων, τὴν ὁποία ἔκανε χωρὶς σημειώσεις, λέγοντας ὅτι «ἓνας μεγάλος δάσκαλος δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ σημειώματα»

Σημείωσε ἐπίσης ὅτι φέρνει τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Ἁγίους μας στὸ σήμερα καὶ τοὺς βάζει στὴν ζωὴ μας, ὅτι «διδάσκει ἱστορία, παράδοση καὶ Θεό, ποὺ συγκροτοῦν τὸν Ἑλληνορθό-δοξο πολιτισμὸ μας» καὶ ὅτι «ἂν εἶχα-με τέτοιους δασκάλους, ἴσως νὰ εἶχαμε ἀγαπήσει τὴν γλῶσσα καὶ τὰ δι-δάγματά της καὶ νὰ μὴν εἶχαμε ἀνάγκη ἀπὸ σύγχρονα «κρυφὰ σχολεῖα».

Στῇ συνέχεια τὸν λόγο ἔλαβε ὁ κ. Μπάρλας, ὁ ὁποῖος τόνισε πῶς ὁ τιμώ-μενος «εἶναι μιὰ ψυχὴ διαμορφωμένη ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα». Ἀνέφερε πῶς ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἑπτὰ παιδιὰ καὶ τὰ δεκαεννιὰ ἐγγόνια του, ἔχει καὶ δισέγγονα, ποὺ εἶναι τὰ βιβλία του, καὶ διαβάζοντας μικρὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ αὐτά, τόνισε πῶς «δίνει μεγάλη σημασία στὴν οἰκογένεια» καὶ πῶς τὰ κείμενά του ἀποπνέουν αἰσιοδοξία καὶ πίστη.

Κατόπιν, προβλήθηκε video, ὅπου μίλησαν γιὰ τὸν τιμώμενο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ὁ Φιλόλογος-Συγγραφέας κ. Κωστής Κούκης, ἡ Συγγραφέας κ. Γαλάτεια Γρηγοριάδου-

συνέχεια από τή σελ. 1

τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι τὸ ἐνεργεῖν, τὸ πνεῦμα (< πνέω), τὸ κινητικὸ-ἐνεργητικὸ μέρος τῆς ψυχῆς.

Ὡς γνωστόν, ὁ λόγος διακρίνεται στὸν ἐγκείμενο-ἐνδιάθετο ἢ ἐσωτερικευμένο λόγο καὶ στὸν προπεμ-πόμενο-ἐξωτερικευόμενο λόγο. Ἔτσι, ἡ ἔννοια «λό-γος» πλὴν τῶν ἄλλων σημασιῶν (αἰτία στὴν φιλοσο-φία, σχέση ἀριθμητῆ-παρονομαστή στὰ μαθηματικά) ἀντιστοιχεῖ τόσο στὴν σκέψη-λογικὴ ὅσο καὶ στὴν ἐκφραση-ὁμιλία. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐγκεί-μενο λόγο, χωρὶς νὰ ἔχῃ ὁμιλία, καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ ἐκφράζει τὸν λόγο-τὴν σκέψη του μὲ σχήματα, μὲ νοήματα. Ὅταν ὅλοι οἱ λόγοι –ὁ ἐγκείμενος, ὁ προ-πεμπόμενος, ὁ νοηματικός, ὁ γραπτὸς λόγος– συμπί-πτουν, τότε λέμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος κρατᾷ τὸν λόγο του.

Ἡ καλύτερη ὅμως ἐκφραση τοῦ λόγου εἶναι ὁ ἀνθρώπινη ὁμιλία (< ὁμιλῶ=συναναστρέφομαι), ἡ ἐπι-κοινωνία δηλ. τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὰ συνδημιουργήμα-τά του καὶ μὲ τὸν Δημιουργό του. Ὅσο ὁ ἀνθρώπινος λόγος ἀποτελεῖ ἐκφραση τοῦ Θεοῦ (Λ)λόγου καὶ ἐπι-κοινωνεῖ μαζί του, ὑπάρχει ἀπόλυτη ἰσορροπία καὶ σωστὴ ἐπικοινωνία.

Ὅταν ὅμως οἱ ἄνθρωποι μετὰ τὴν Βαβέλ ἔχασαν τὴν ἐπικοινωνία τους μὲ τὸν λόγο (τὸν Θεὸ Λόγο), τό-τε ἔψαχναν νὰ βροῦν τὸν λόγο τῆς υπάρξεώς τους. Σ’ ὅλους τοὺς λαοὺς ὑπῆρχε αὐτὴ ἡ ζήτηση τοῦ λόγου-τῆς αἰτίας, μόνον ποὺ στὸν κάθε λαὸ αὐτὴ ἡ ἀναζή-τηση ἐλάμβανε τὴν δική της ἐκφραση. Οἱ Ἑβραῖοι π.χ. ἀναζητοῦσαν τὸν λόγο διὰ μέσου τῶν προφητῶν, οἱ ἄλλοι ἀνατολικοὶ λαοὶ προσπαθοῦσαν νὰ φωτιστοῦν διὰ τοῦ σταματήματος τοῦ νοῦ (βλέπε Νιρβάνα, ἀπραξία, ἀταραξία τοῦ σώματος καὶ τοῦ μυαλοῦ, ὥστε νὰ φωτιστῇ ἡ ψυχὴ).

Οἱ Ἕλληνες, ἐπεὶδὴ ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν φιλό-σοφοι (δηλ. φίλοι-ἐραστές τῆς σοφίας καὶ τοῦ λόγου) καὶ ζη-τητές τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαπητικοῦ, τοῦ δικαίου, τοῦ ὀσίου, τοῦ ωραίου («Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν»), ἀνα-ζήτησαν μέσω τοῦ λόγου (τῆς φιλοσοφίας, τοῦ θεά-τρου, τῆς ποιήσεως) νὰ βροῦν τὸν λόγο τῆς ἀληθείας καὶ ἐφθασαν πρᾶγματι σὲ θαυμαστὰ ὕψη. Στὴν φι-λοσοφία πλείστων ἀρχαίων φιλοσόφων καὶ μάλιστα τῶν τραγικῶν ποιητῶν ὑπάρχουν σπέρματα τοῦ θείου λόγου.

Δὲν θὰ ἀρκοῦσε τὸ παρὸν ἄρθρο γιὰ νὰ ἀναφέρῃ τὴν πληθώρα τέτοιων σπερματικῶν φράσεων. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναφέρῃ κανεὶς τὴν φράση τῆς Ἀντιγόνης στὴν ὁμώνυμη τραγωδία τοῦ Σοφοκλῆ: «οὔτοι συνέχ-θειν ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν» = δὲν γεννήθηκα γιὰ νὰ συν-μίσῶ ἀλλὰ γιὰ νὰ συν-ἀγαπῶ. Στὴν παραπάνω φράση τῆς πρὸ Χριστοῦ ἡρωίδος διακρίνει κανεὶς ὅλο τὸ μεγαλεῖο τῆς κατὰ Χριστὸν ἀγάπης.

Καὶ γενικῶς ὅσες φορὲς οἱ Ἕλληνες καὶ ὅλοι οἱ

Βράβευση τοῦ Κώστα Γανωτῆ

Σουρέλη καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος.

Μιὰ ξεχωριστὴ τιμὴ τοῦ ἔκαναν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογένειάς του, τραγουδώντας στί-χους ποὺ ἀναφέρονταν στὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας, ποὺ τόσο ἀγαπάει.

Τέλος, τοῦ ἀπονεμήθηκε τιμητικὴ πλακέτα, ἐκ μέρους τῶν ἐκδόσεων «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ», γιὰ τὴν πολύτιμη προσφορά του.

Ὁ κ. Γανωτῆς, ἀπευθυνόμενος στοὺς παρευρισκομένους, χαρακτήρισε τὴν ἐκδήλωση ὡς «ἓνα μνημόσυνο ἐν ζωῇ» καὶ τόνισε πῶς ὁ λαὸς μας ἔχει μέσα του «πολὺ ὕλικὸ πνευματικῆς ὠριμότητας» καὶ καλὸ εἶναι οἱ δάσκαλοι νὰ μαθη-τεύουν πρῶτα κοντά του, προτοῦ τὸν διδάξουν.

Μεγάλῃ ἦταν ἡ προσέλευση τοῦ κόσμου, ποὺ μὲ ὑπομονὴ περίμενε νὰ εὐχηθῇ στὸν κ. Γανωτῆ, ἀποδει-κνύοντας ἔτσι ἐμπράκτως τὴν μεγάλη ἀγάπη πρὸς τὸ πρόσωπό του.

σ.σ. *Οἱ Ἐπάλξεις ἔχουμε τὴν εὐλογία νὰ ἔχωμε τὸν κ. Γανωτῆ σταθερὸ συνεργάτῃ μας καὶ δημοσιεύομε συνεχῶς ἄρθρα του. Τὸν ἔχομε μάλιστα βραβεύσει γιὰ τὴν ἐν γένει προσφορά του στὴν πνευματικὴ, μορφω-τικὴ, κοινωνικὴ καὶ γλωσσικὴ καλλιέργεια τῶν πιστῶν. Εἶθε νὰ εὕρῃ μιμητές.*

Θεῖος Λόγος καὶ Ἕλλην λόγος

ἄλλοι λαοὶ πλησίαζαν τὸν θεῖο (Λ)λόγο, τότε ὁ δικός τους, ὁ ἀνθρώπινος λόγος, ἀποτελοῦσε ἀντιφέγγισμα τοῦ Θεοῦ Λόγου. Π.χ. «τὸ μὴ ἀδικεῖν ὅλως» συνάδει μὲ τὸ «δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς», ἡ φράση τοῦ Πλάτωνα «ὁμοίωσις δὲ Θεῷ (ἐστί) ὅσιον τε καὶ δίκαιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι» (Θε-αίτ. 176β) ἐναρμονίζεται ἀπολύτως μὲ τὴν ἐκφραση τοῦ Παύλου «ἵνα σωφρόνως, δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζή-σωμεν» (Τίτ. Β΄, 12), τὸ «θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς (ποτέ καὶ σὲ καμμιά περίπτωση) ἄδικος» (Θεαίτ. 176c) συ-ναντᾶται στὰ πατερικὰ κείμενα «οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός».

Ὅταν λοιπὸν μιὰ γλῶσσα βγαίνει μέσα ἀπὸ λόγο μὲ ἑλλαμψῇ-φωτισμὸ ἀπὸ τὸν θεῖο λόγο, τότε εἶναι γλῶσσα ἰδιαίτερα σημαντικὴ, καὶ τέτοια εἶναι ἡ ἑλλη-νικὴ γλῶσσα. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, κατὰ τὰ λεγόμενα πάντοτε τῶν γλωσσολόγων, εἶναι ἡ μοναδικὴ στὴν ὁποία ὑπάρχει ἀπόλυτη ταύτιση μεταξὺ σημαίνοντος (δηλ. ἐννοίας-λέξεως) καὶ σημαινομένου (δηλ. τῆς ση-μασίας της), ὅπως λ.χ. στὰ παράγωγα τῆς λέξεως «λό-γος»: σύν(λ)-λογος, διά-λογος, ἀπό-λογος κ.ο.κ. Αὐτὸ δὲν συμβαίνει πάντοτε μὲ τὶς ἄλλες γλῶσσες ποὺ χα-ρακτηρίζονται ὄχι σημαντικὲς ἀλλὰ συμβατικές, διότι σ’ αὐτὲς ὀρίζεται κατὰ σύμβαση ἡ σημασία τῶν λέξε-ων, π.χ. στὰ γερμανικὰ hören = ἀκούω ἀλλὰ aufhören = σταματῶ, ἀντὶ νὰ σημαίνει ἐπ-ἀκούω (auf = ἐπάνω). Στὴν ἀρχὴ ἐξάλλου τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου στὰ ἀγγλικά ὁ Λόγος μεταφράζεται Speech (=ὁμιλία), λέξη ποὺ μόνον μερικῶς ἀποδίδει τὴν ἔννοια τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα λοιπὸν ὡς σημαίνουσα γλῶσσα υἰοθετήθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ λόγο, ὥστε νὰ γίνῃ τὸ ἐργαλεῖο-μέσο τῆς διαδόσεώς του ἀνὰ τὸν κόσμο, διότι αὐτὴ ὁμιλοῦταν τὸν καιρὸ τῆς διάδοσης τοῦ Εὐαγγελίου, σ’ αὐτὴν μεταφράστηκε ἡ Παλαιὰ Δια-θήκη καὶ γράφηκαν πρωτοτύπως τὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης. Σ’ αὐτὴν ἔγραψαν καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τὰ συγγράμματά τους, αὐτὴ ἡ γλῶσσα ἐξελίχθηκε στὴν λόγια-καθαρεύουσα, τὴν ὁποία οἱ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἀπαίδευτοὶ κατήργησαν διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς δημοτικῆς (ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἄλλῃ γλῶσσα ἀλλὰ ἡ λαϊκότερη, δημώδης μορφή τῆς ἰδίας διαχρονικῆς ἑλληνικῆς γλώσσας). Ἐπιχειροῦν δὲ μὲ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ μονοτονικοῦ καὶ μὲ τὴν σχεδιαζόμε-νῃ φωνητικῇ γραφῇ νὰ καταστρέψουν ἐντελῶς τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὸν πλοῦτο της.

Κατὰ τὸν Orwell στὸ προφητικὸ ἔργο του 1984 ἡ πρώτη δουλειὰ ποὺ ἔκαναν οἱ κυβερνήτες ἦταν νὰ ἀλλάξουν τὶς λέξεις καὶ νὰ τοὺς δώσουν τὸ δικό τους νόημα. Ἄς μὴν ἀφήσουμε νὰ γίνῃ τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὴν ὑπέροχη ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ἀπὸ μᾶς ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Τ Α

Νέα Ταυτότητα: Είσιτήριο χωρίς επιστροφή

Η Έστία Πατερικῶν Μελετῶν, μέ τή συνεργασία τῶν Youtubers, ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς καί Φαλήρου, διοργάνωσε ἡμερίδα τήν 6η Ὁκτωβρίου 2012 στό Σ.Ε.Φ μέ θέμα: **Νέα Ταυτότητα: Είσιτήριο χωρίς επιστροφή.**

Μετά τίς εἰσηγήσεις, τίς παρεμβάσεις καί τίς συζητήσεις ἐξήχθησαν τά κάτωθι πορίσματα:

1. Δέν πρόκειται γιά συνήθη ἀντικατάσταση τῶν ταυτοτήτων μας. Θά ἐφοδιασθοῦμε μέ μιά πολύ ἐξυπνη κάρτα μέ μικροτσιπ προηγμένης τεχνολογίας RFID μεγάλης χωρητικότητας στοιχείων καί μέ δυνατότητες συνεχῶν ἀναπρογραμματισμῶν, ἐπεξεργασίας καί ἀποθήκευσης χωρίς φυσικά τή δική μας βούληση. Εἶναι ἐπίσης ὁρατοί οἱ κίνδυνοι ἀπό κακόβουλες ἐπιθέσεις γιά ἀλλοίωση, προσθήκη ἢ ἀφαίρεση τῶν προσωπικῶν μας δεδομένων, ἡ δυνατότητα γιά καταδυνάστευση τῶν πολιτῶν ἀπό τήν ἐκάστοτε κυβέρνηση, καθώς καί οἱ κίνδυνοι γιά τήν ὑγεία μας.

2. Πρέπει νά ληφθῇ ὑπ’ ὄψιν ἀπό τήν ἑλληνική νομοθετική ἐξουσία ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ ἰσχυρίζεται ὅτι δέν ὑποχρεώνει τοὺς Εὐρωπαίους σέ ηλεκτρονική ταυτοποίηση, ἀλλά ἀπλῶς τήν προτείνει θερμά.

3. Μέ τήν καταπάτηση τῆς ιδιωτικότητος ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἀλλάζει στάση ζωῆς. Εἶναι σοβαρότατες οἱ κοινωνικές καί ψυχολογικές ἐπιπτώσεις τῆς ἐπιβολῆς αὐτοῦ τοῦ συστήματος πάνω στήν ἀνθρώπινη προσωπικότητα, τόσο στήν καθημερινότητα, ὅσο καί στήν ἱστορική καί πολιτιστική ἐξέλιξη τοῦ ἔθνους.

4. Οἱ ηλεκτρονικές ταυτότητες συνιστοῦν τήν πιά ἀσφυκτική μέθοδο ἐλέγχου, παρακολούθησης καί ὑποδούλωσης τῶν πολιτῶν στό παγκοσμιοποιούμενο ἀντίχριστο κράτος, πού προετοιμάζει ἡ Νέα Τάξις Πραγμάτων.

5. Ἡ προσωπική ἐλευθερία καί ιδιωτικότητα κατοχυρώνονται τόσο ἀπό τό Ἑλληνικό καί ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Σύνταγμα, ὅσο καί ἀπό τήν Ε.Ε. ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Στά νομοθετήματα αὐτά περιλαμβάνονται τά μέσα νομικῆς προστασίας τῶν πολιτῶν ἀπό τήν ὑποχρεωτική ἐπιβολή τῶν νέων ταυτοτήτων. «Ἰδιαίτερα ὁ Νόμος 2472/1997 περὶ ἐπεξεργασίας δεδομένων προσωπικοῦ χαρακτήρα στό ἄρθρο 5 παρ. 1 ὀρίζει τά ἀκόλουθα: «1. Ἐπεξεργασία δεδομένων προσωπικοῦ χαρακτήρα ἐπιτρέπεται μόνον ὅταν τό ὑποκείμενο τῶν δεδομένων ἔχει δώσει τή συγκατάθεσή του».

6. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπανελημμένα ἔχει ἀσχοληθεῖ μέ τό θέμα τῶν ηλεκτρονικῶν ταυτοτήτων, ἐπειδή συμμερίζεται τοὺς προβληματισμούς καί τήν ἀγωνία τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μεταξὺ ἄλλων στό ἀνακοινωθέν τῆς Δ.Ι.Σ. γιά τήν Κάρτα τοῦ Πολίτη στίς 8-12-2010 ὑπογραμμίζει «τήν ἀσάφεια, ἀντίφαση καί σύγχυση» πού ὑπάρχει στό νομοσχέδιο γιά τήν ηλεκτρονική διακυβέρνηση, «...δηλώνει τήν ἐπιφύλαξή της», ἐπειδή «Ἡ Ἐκκλησία σέβεται τό ἀνεπανάληπτο τοῦ προσώπου τοῦ ἀνθρώπου καί τή θεόδοτη ἐλευθερία του. Τό ἀνθρώπινο πρόσωπο δέν μπορεῖ νά ἀπογυμνωθεῖ ἀπό τήν ἀξιοπρέπεια καί τά χαρακτηριστικά του».

Τέλος στό ἀνακοινωθέν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 17-11-2010 μεταξύ ἄλλων τονίζονται τά ἑξῆς: «Ἡ Κάρτα τοῦ Πολίτη δέν πρέπει νά περιέχει κατ’ οὐδένα τρόπο ἐμφανή ἢ ἀφανή τόν ἀριθμό 666» καί «ἐπίσης κατ’ οὐδένα τρόπο πρέπει μέ αὐτή νά παραβιάζονται οἱ προσωπικές ἐλευθερίες».

7. Τό συνεχές καί ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμφωνεῖ ἀπόλυτα καί ἐπιβεβαιώνεται ἀπό τό σχέδιο ἀπόφασης τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας «γιά τή θέση τῆς Ἐκκλησίας σχετικά μέ τήν ἐμφάνιση καί ἀνά-

πτυξη καινούργιων τεχνολογιῶν ταυτοποίησης προσώπου». Συγκεκριμένα ἀναφέρει ὅτι: «Ἡ Ἐκκλησία συμφωνεῖ μέ τίς ἀνησυχίες τῶν πολιτῶν καί θεωρεῖ ἀπαράδεκτο τόν περιορισμό τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων τους, σέ περίπτωση πού θά ἀρνηθοῦν τή συλλογή καί ἐπεξεργασία τῶν προσωπικῶν τους δεδομένων».

8. Ἡ ἀποφασιστική ἀρνηση παραλαβῆς τῆς ηλεκτρονικῆς ταυτότητας δέν ἔχει τό χαρακτήρα παθητικῆς ἀποδοχῆς τετελεσμένων γεγονότων. Ἀντίθετα, θά πρέπει νά λάβει τήν μορφή ἐνεργητικῆς καί μαχητικῆς δραστηριοποιήσεως, ἀπό τήν ἀποφασιστικότητα καί τήν μαζικότητα τῆς ὁποίας θά κριθεῖ καί τό ἀποτέλεσμά της... Μία πιθανή παθητική στάση ἐκ μέρους μας θά μᾶς ὀδηγήσει ἐνώπιον ἐκβιαστικῶν διλημμάτων καί καταστάσεων.

9. Ἡ ἀντίδρασή μας πρέπει νά διατυπωθεῖ προληπτικά, δηλαδή νά στοχεύει στό νά προλάβει τίς ὅποιες κυβερνητικές ἀποφάσεις. Εἶναι σαφές ὅτι ἡ ἐκάστοτε κυβέρνηση ἐξαπατᾷ κάθε φορά τό λαό στά περισσότερα θέματα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ἡ πλήρης ἀναντιστοιχία προεκλογικῶν ἐξαγγελιῶν καί μετεκλογικῶν μέτρων ἀπό τήν παρούσα Κυβέρνηση πού ὑποσχέθηκε ἐπαναδιαπραγμάτευση καί ἀντ’ αὐτοῦ ἐπιβάλλει νέες περικοπές, νέους φόρους, νέα χαράτσια καί περαιτέρω ἐξαθλίωση τοῦ λαοῦ. Κάτι ἀνάλογο συμβαίνει καί μέ τό θέμα τῶν ταυτοτήτων. Στήν περίπτωση αὐτή οἱ κυβερνῶντες βολιδοσκοποῦν τίς ἀντιδράσεις μας, ὥστε νά ἐπιβάλουν τελικά τοὺς σχεδιασμούς τους.

10. Σέ κάθε πόλη, σέ κάθε χωριό καί γειτονιά, σέ κάθε τόπο δουλειᾶς, σέ κάθε κοινωνικό χώρο, παντοῦ, πρέπει νά συγκροτηθοῦν Ἐπιτροπές Ἀλληλεγγύης, ἐθνικῆς καί πνευματικῆς ἀφύπνισης, ἀντίστασης καί ἀγωνιστικῆς δράσης ἐναντίον τῶν κατοχικῶν δυνάμεων καί τῶν κομματικῶν τους ὑπηρετῶν. Ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ καί πρέπει νά παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο. Ὅχι μόνο διότι εἶναι ἓνας δικτυακός ιστός ριζωμένος σέ κάθε γωνιά τῆς Ἑλλάδας, ἀλλά καί διότι διαθέτει καί ἓνα πανίσχυρο ὀργανωτικό «ὄπλο» κοινωνικῆς συνοχῆς καί ἀλληλεγγύης: Τίς ἐνορίες.

Μέσα στίς ἄγριες συνθήκες τῆς γενικῆς κατάρρευσης πού ἔρχονται, μέσα στήν κόλαση πού ζεῖ καί θά ζήσει ὁ ἑλληνικός λαός, οἱ ἐνορίες μποροῦν ἀντικειμενικά νά ἀναδειχτοῦν σέ καθοριστικό μετερίζι ἀντίστασης καί ἀγώνα, σέ δομή κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἐμφύχωσης καί ἀφύπνισης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

11. Θά πρέπει νά ἀντιληφθοῦμε καί νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι οἱ σχεδιασμοί τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων ἀνατρέπονται μέ μαζική, δυναμική, συντονισμένη καί ἀποφασιστική ἀντίσταση. Ἀνατρέπονται μέ ἀφύπνιση καί ἐγρήγορση, μέ ὁμολογιακό καί μαρτυρικό φρόνημα. Ὀφείλουμε ὅμως, νά παρατηρήσουμε ὅτι ὁμολογία χωρίς ὀρθοπραξία δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει. Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως δέν μπορεῖ νά εἶναι καρπός ἐνός ἐπιπόλαιου ἐνθουσιασμοῦ καί ἐνός ἐνθερμου ζηλωτισμοῦ. Απαιτεῖται, δηλαδή, πνευματικός ἀγώνας διαρκῆς καί ἐπίπονος, καθὼς τόσο σοβαρά καί ἀποφασιστικά γιά τήν σωτηρία μας ζητήματα δέν πρέπει νά τά ἀμελοῦμε καί νά ἀναβάλουμε τήν ἀντιμετώπισή τους γιά τήν τελευταία στιγμή.

σσ. Οἱ Ἐπάλξεις συμμετείχαμε καί στίς δύο διαμαρτυρίες ἐναντία στήν νέα ταυτότητα (6 & 21 Ὁκτωβρίου). Σταθερὴ μας ἐπιποίηση, ὥστόσο, παραμένει ὅτι εἶναι ὑψίστη ἀνάγκη οἱ Χριστιανοὶ νά ἐνώσουν τίς δυνάμεις των, ὥστε νά ἀποτινάξουν πρῶτα τοὺς ὑπουλούς παγκοσμιοποιημένους ἐχθροὺς πού εἰσηγοῦνται τέτοια νομοθετήματα, διότι διαφορετικά κάθε ἄλλος ἀγώνας ἀποδεικνύεται ἀνεπαρκῆς καί μάταιος.

Ἐναγώνια ἔκκληση

Τοῦ Μητροπολίτου Λαρίσης καί Τυρνάβου Ἰ γ ν α τ ί ου

συνέχεια ἀπὸ τή σελ. 1

κειμένων. Αἰσθάνομαι ὅτι πνίγομαι. Αἰσθάνομαι ὅτι μοῦ κόβουν τήν πηγὴ τοῦ δροσεροῦ νεροῦ πού ῥεεῖ ἀφθονο, γιά νά ξεδιψᾷ τίς ἀθάνατες ψυχές μας. Καί στενοχωριέμαι πρό πάντων, γιατί δέν θάθελα νά εὐρεθῶ συμμέτοχος σέ μιά τέτοια ἀλλοίωσι τοῦ ἀγιοπατερικοῦ καί Ὑμνολογικοῦ μας πλοῦτου. Αὐτοῦ πού ἀρδευσε καί πότισε γενεές γενεῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν σ’ ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τῆς γῆς.

Αἰσθάνομαι πῶς θά κολληθῇ ἡ γλῶσσα μου στό λάρυγγά μου, ἐάν λησμονήσω τήν Ἱερουσαλήμ. Μοῦ φαίνεται πῶς δέν θά μπορούσα νά ζήσω χωρίς ὅλον αὐτό τόν Ὑμνολογικό διάκοσμο τῆς Θείας Λατρείας τῆς Ἐκκλησίας μας. Τί νά πρωτοερανισθῶ ἀπὸ τίς λειτουργικῆς μας δέλτους καί ἀπ’ τήν Ὑμνολογία μας, γιά νά συγκινήσω τοὺς τολμητές; Τίς ἁγιαστικές Εὐχές τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου καί τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου; Τήν Ὁκτώηχό μας; Τήν Μεγάλη μας Ἑβδομάδα; Τί; Τί ἀπ’ ὅλα; Ὡς κι αὐτὴ ἡ ἐξόδιος Ακολουθία μας εἶναι ποίημα κατασκευασμένο μέ διαστάσεις θεολογικές, σωτηριολογικές.

Πῶς ἄραγε θάναί αὐτά μεταποιημένα; Σέ ποιά γλῶσσα καί γιά ποιούς; Κλάψαμε καί στενάξαμε, ὅταν ἔγινε αὐτὴ ἡ πρό ὀλίγων ἐτῶν πιλοτική δοκιμὴ τῆς μεταφράσεως τῶν κειμένων τῆς Θείας Λειτουργίας, τοῦ Αποστόλου καί τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Καί δόξα τῷ Θεῷ, ὁ Κύριος «ἐξήγαγεν ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν». Καί μάλιστα τότε ἦταν μόνον μία ἐπὶ πλέον ἀνάγνωσις τῶν κειμένων κ α ί στά νεοελληνικά.

Τώρα, ὅμως, ἀποτολμᾶται μία ἐκ θεμελιῶν ἐκρίζωσις ὅλων αὐτῶν γιά τά ὁποῖα πρέπει μόνον νά καυχώμεθα. Τώρα, δυστυχῶς, ἀποτολμᾶται μιά ἀπαξίωσις τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ θησαυροῦ, ὁ ὁποῖος ἀναβιβάζει σέ ὕψος τὴ γλῶσσα μας, καταξιώνει τό ἔθνος μας, κι ὅλες τίς

ὁμόδοξες Ἑλληνόφωνες Ἐκκλησίες μας, καί ὠραῖζει τήν Θεία μας Λατρεία. Καί μάλιστα τό τολμοῦν αὐτό πρόσωπα πού ξέρουν πολύ καλά τήν ἀξία τῶν κειμένων πού ἀλλοτριώνουν καί εὐτελίζουν.

Ποῖος μπορεῖ νά σταθῇ δίπλα στοὺς Μεγάλους Πατέρες μας γιά νά γράψῃ Θεία Λειτουργία ἀντάξια τῆς ἰδικῆς των; Ποῖος μπορεῖ νά ἀρθῇ σ’ αὐτό τό ὕψος, ὥστε νά ἀγνοήσῃ τοὺς μεγάλους μας Ὑμνογράφους Πατέρες; Πῶς φθάσαμε ἀλήθεια ἐμεῖς, πού πρέπει πρό πάντων ἐμεῖς νά κλίνουμε γόνυ ἐνώπιον τοῦ μεγαλείου τῆς Θείας Λατρείας, νά ὑψώσουμε ἀνάστημα καί νά μὴν ὑποτασσόμαστε σ’ αὐτό πού τόσο εὐεργετικά μᾶς προσφέρθηκε; Μπορεῖ μιά μόνη πέννα νά πιστέψῃ ὅτι μπορεῖ νά ἀντικαταστήσῃ τόσοις πολλοῦς δογματικούς Πατέρες καί Μητέρες Ὑμνογράφους τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας; Δέν εἶναι αὐτό πλάνη;

Καί πρό πάντων διερωτῶμαι, ἔχουμε τό δικαίωμα νά ἐπιδοθοῦμε σ’ αὐτὴ τήν παράτολμη πρωτοβουλία; Ὅχι βέβαια. Δέν φθάνει ἔως αὐτοῦ τοῦ σημείου ἡ αὐθεντία μας μέσα στήν Ἐκκλησία, ὥστε νά ἀποφασίζουμε μονότροπα θεμελιώδη πράγματα Πίστεως πού ἔχουν σωτηριολογικό κόστος στήν ζωὴ τῶν πιστῶν μας καί πού μπορεῖ νά ὀδηγήσουν σέ διαιρέσεις μέ ἀπρόβλεπτες συνέπειες.

Κάνω ἔκκλησι καί παρακαλῶ θερμά ὅσους Πατέρες καί Ἀδελφούς, Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς, πίστεψαν ὅτι δικαιοῦνται αὐτὴ τήν ἀλλαγὴ κι ὅσους τήν τόλμησαν ἤδη νά «ἀνακάμψουν πρῦμναν», γιά νά μὴ δεχθοῦμε πάλι κανένα γερό ῥάπισμα ἀπ’ τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο εἶναι πλέον ἢ βέβαιο ὅτι θά τό ἐμέσῃ αὐτό τό στυφό καί ἄγουρο φροῦτο, καί μαζί μ’ αὐτό θά μᾶς ἀπορρίψῃ κι ἐμᾶς καί θ’ ἀπαξίωσῃ γι’ ἄλλη μιά φορά κι ἐμᾶς πού κληθήκαμε νάμαστε οἱ θεματοφύλακες αὐτῶν.

Ἐνα ξεχωριστὸ Συνέδριο

«*Ἱστοριογραφία καί πηγές γιά τήν ἐρμηνεία τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821*» ἦταν τό θέμα τοῦ Α' Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, τό ὁποῖο ὁργανώθηκε στίς 12 καί 13 Ὁκτωβρίου ἀπὸ τήν **Ι. Σ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.**

Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Πολιτιστικῆς Ταυτότητος καί ὁ Πρόεδρός της, **Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος**, ἔχουν ἀναλάβει τήν διοργάνωση δέκα συνεδρίων, μέ διαφορετικὴ θεματολογία κάθε χρόνο, μέχρι το 2021, ὁπότε καί συμπληρῶνεται 200 χρόνια ἀπὸ τήν ἐθνεγερσία.

Στόχος τῶν διοργανωτῶν εἶναι τόσο νά τιμηθῇ τό γεγονός τῆς Ἑθνικῆς παλιγγενεσίας, ὅσο καί νά ἀντικρουστῇ, μέσα ἀπὸ τεκμηριωμένες ἀπόψεις, ἡ ἱστορικὴ παραπληροφόρηση πού ἐπιχειρεῖται τὸν τελευταῖο καιρὸ μέσα ἀπὸ ὀρισμένα ἱστορικά βιβλία καί ἀπὸ τηλεοπτικές ἐκπομπές.

Απὸ τίς χαρακτηριστικὲς τοποθετήσεις τοῦ Α' συνεδρίου ἦταν ἐκεῖνη τῆς καθηγήτριας κ. Μαρίας Μαντουβάλου, πού κατέδειξε μέσα ἀπὸ πολλὰ κείμενα ὅτι, ἐνῶ θεωρεῖται ὅτι ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση ἐνέπνευσε τοὺς Ἕλληνες ἀγωνιστές, εἶχε πάμπολλες σκοτεινές πτυχές, ὅπως τρομοκρατία, βασιανιστήρια, ἀρνηση τοῦ Χριστιανισμοῦ κ.ἄ., ὥστε δέν θά μπορούσε νά ἐμπνεύσῃ τοὺς Ὁρθοδόξους Ἕλληνες πού ἀγωνίσθηκαν μέ τά ἰδανικά τῆς Πίστεως καί τῆς Πατρίδος, θυμίζοντας ἐξάλλου ὅτι οἱ πρόγονοί μας εἶχαν ἤδη ἐξεγερθῇ πάμπολλες φορές μετὰ τό 1453.

Ἐπίσης, ὁ κ. Γιώργος Καραμπελιάς, συγγραφέας-ἱστορικός μελετητής, τόνισε ὅτι ἀκόμη καί ὁ Ρήγας Βελεστινλής, ὁ ὁποῖος πράγματι μελέτησε τὰ κείμενα τῶν Εὐρωπαίων Διαφωτιστῶν, εἶχε καί ἄλλες πηγές ἐμπνεύσεως, βασισμένες στήν ὀρθόδοξη παράδοση. Μίλησε μάλιστα γιά διαστροφή ἱστορικῶν γεγονότων ἀπὸ ὀρισμένους «ἐκσυγχρονιστές», ἀναφερόμενος χαρακτηριστικά σὲ πρόσφατη ἐκδόση τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων γιά τὸν Ρήγα, ὅπου ἀποσιωπᾶται σκοπίμως ὅτι ὁ ἐθνομάρτυρας ἐξέδωσε τοὺς χρησμούς τοῦ «Αγαθὰγγελου», ἐνὸς ἔργου πού ἀφύπνιζε τοὺς ὑπόδουλους Ἕλληνες, προφανῶς διότι τοὺς ἐνοχλοῦν οἱ ὀρθόδοξες καταβολές του.

Ἡ Ὁρθοδοξία στὴν Ἀλβανία

Θαῦμα. Ἐνα σύγχρονο θαῦμα συντελεῖται στὴν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία στὴν Ἀλβανία. Αὐτὸ διεπίστωσε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ ἐκδρομικὸ κλιμάκιο τῶν Ἑπάλξεων, ποὺ μετέβη ἀπὸ 26-28 Ὀκτωβρίου στὴν γειτονικὴ μας χώρα.

Οἱ ἀνεργέσεις πάνω ἀπὸ 150 νέων ναῶν, ἡ ἀνακαίνιση παλαιῶν, ἡ ἰδρυση μονῶν, ἡ λειτουργία κατηχητικῶν, ἡ ὁργάνωση Θεολογικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἄλλων πανεπιστημιακῶν σχολῶν, λυκείων, οἰκοτροφείων, ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ, κέντρου ἐκδόσεων καὶ ἱεραποστολῆς ἀποτελοῦν μερικὲς ἀπὸ τὶς θαυμαστὲς δραστηριότητες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Τιράνων. Ὅλα αὐτὰ μέσα σὲ μόλις 22 χρόνια.

Ἡ ἀνέγερση δὲ καὶ λειτουργία τοῦ νέου καθεδρικοῦ ναοῦ πρὸς τιμὴν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μέσα στοὺς κέντρο τῶν Τιράνων ἀποτελεῖ τὸν καλύτερο συμβολισμό γιὰ τὴν ἀνάσταση καὶ δράση τῆς ὀρθοδοξίας στὴν Ἀλβανία.

Παντοῦ ὅπου κι ἂν πῆγαν οἱ ἐκδρομεῖς μας, στὸ Ἀργυρόκαστρο, στὸ Φιέρι, στὸ Κολικόντασι (στὸν τάφο τοῦ πατρο-Κοσμᾶ), στὰ Τίρανα, στὸ Δυρράχιο, στὴν Χιμάρα, στοὺς Ἀγ. Σαράντα, στοὺς Βουλιαράτες (ὅπου ὑπῆρχε στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο καὶ νεκροταφεῖο πεσόντων τοῦ 1940 καὶ ἀπὸ τὸ 2002 τελεῖται ἐτήσιο μνημόσυνο στὴν μνήμη τους), παντοῦ διεπίστωσαν τὸ

ἀναγεννητικὸ πνεῦμα τῶν ὀρθοδόξων –Ελλήνων, Ἀλβανῶν, Σέρβων καὶ Βλάχων– γιὰ ἀναβίωση τῆς Ὁρθοδοξίας, εἰρηνικὴ συμβίωση καὶ συνεργατικὴ δράση ὅλων, παρὰ τὶς τόσες δυσκολίες καὶ τὰ τόσα προβλήματα, ποὺ καθημερινὰ προκύπτουν ἀπὸ ἀμετανόητους θερμοκέφαλους ὄλων δυστυχῶν τῶν πλευρῶν.

Σὲ συνάντηση μάλιστα ποὺ εἶχαν οἱ ἐκδρομεῖς μας μὲ τὸν φωτισμένο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας, τὸν κ.κ. Ἀναστάσιο, ἐνημερώθηκαν ἀκόμα καλύτερα γιὰ τὸ συντελούμενο ἔργο καὶ τὶς ἐλπι-

δοφόρες προοπτικὲς του.

Τέτοιες ἐξορμήσεις σὲ τόπους ὀρθοδόξου ἀναδημιουργίας εἶναι πολλαπλῶς ὠφέλιμες καὶ πρὸς τόνωση τῶν ἐκεῖ ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν μας καὶ πρὸς ἐνίσχυση καὶ ἀνόρθωση τοῦ τραυματισμένου ἡθικοῦ τῶν Νεοελλήνων, ποὺ παρασυρμένοι ἀπὸ τὴν δίνη τῆς πολλαπλῆς κρίσεως συνεχῶς ἐπαναλαμβάνουμε: «δὲν γίνεται πιά τίποτα, δὲν γίνονται θαύματα στὶς ἡμέρες μας».

Κι ὅμως γίνονται. Φτάνει νὰ τὸ θελήσουμε καὶ νὰ συνεργαστοῦμε, ἀφοῦ ὁ Ἀναστὰς Κύριος «χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας».

Χριστίνα Ἐξάρχου,
ὕπευθυνη χορευτικοῦ τῶν Ἑπάλξεων

Κλαψίγελο

Τί εἶν' ἡ τρώϊκα;

–Δὲν μοῦ λές, κυρὰ Μήτραινα, ἐσὺ ποὺ τὰ ξέρεις ὅλα, τί εἶναι ἡ τρώϊκα;

–Ἐλα, βρὲ κυρὰ Γιώργαινα, ποὺ δὲν ξέρεις τί εἶναι ἡ τρώϊκα. Κάθε μέρα τὴν ἀκοῦς κι ἀκόμα δὲν τὴν ἔμαθες; Ἀλλὰ θὰ σοῦ πῶ. Εἶναι τρία ὁμορφόπαιδα, πλοῦσια καὶ καλοαναθρεμμένα, ποὺ ἐπειδὴ τὰ ἴδια δὲν δουλεύουν καὶ ζοῦν μὲ τὰ λεφτὰ τῶν ἄλλων, δὲν ἔχουν ὅλη μέρα τί νὰ κάνουν καὶ παίζουν τριότητα, γιὰ νὰ δουλεύουν ἔτσι καλύτερα τὸν κόσμο.

–Ἀλήθεια, κυρὰ Μήτραινα. Γιατί παίζουν τριότητα; Χάθηκαν τ' ἄλλα παιχνίδια νὰ παίξουν; Ἄς παίξουν κουτσοκαλόγερο, ἀμάδες, γουρουνίτσα, κλήτσικα, τυφλόμυγα, ἀμπάριζα, πεντόβολα, κ. λπ.

–Αὐτὰ ποὺ λές, κυρὰ Γιώργαινα, τὰ παίζει ἡ φτωχολογία. Οἱ πλούσιοι παίζουν τριότητα, γιατί θέλει σκέψη. Βρίσκουν μάλιστα καὶ βοήθεια μέσα ἀπὸ τὸν λαό. Τοὺς κάνουν ὄργανά των, γιὰ νὰ γίνῃ καλύτερο τὸ παιχνίδι (δηλαδὴ ὁ ἐμπαιγμὸς τοῦ λαοῦ).

–Λές νὰ εἶναι ἔτσι ἡ δουλειά; Νὰ ὑπάρχουν καὶ τρία φτωχόπαιδα, ποὺ νὰ βοηθᾶνε τὰ πλουσιόπαιδα;

–Υπάρχουν καὶ παραῦπάρχουν, κυρὰ Γιώργαινα, πάρα πολλὰ φτωχόπαιδα, ποὺ θέλουν νὰ γίνουν πλουσιόπαιδα. Γι' αὐτό, βοηθοῦν τὴν τρώϊκα, γιὰ νὰ πάρουν κι αὐτὰ μιὰ γλειψιὰ πλούτου καὶ καμμιά καρέκλα.

–Εὐτυχῶς, κυρὰ Μήτραινα, ποὺ δὲν ἔχω ἄλλη καρέκλα στὸ σπίτι μου νὰ μοῦ τὴν πάρουν. Τὴν τελευταία τὴν πούλησα προχθὲς στὸν παλιατζή.

–Μὲ τὴν φόρα, κυρὰ Γιώργαινα, ποὺ 'χει πάρει ἡ τρώϊκα μὲ τὰ τρωϊκάκια της θὰ πουλήσῃ, ὅσο τὴν ἀφήνουμε, κι ἐμᾶς τὶς ἴδιες.

ἡ τσούχτρα

Κάτι νέο στὴν Ἀργυρούπολη

«Μαζεύουμε
τις ελιές
για ὅσους
ἔχουν
ἀνάγκη»

Τα μέλη τῆς περιβαλλοντικῆς ομάδας στὴν Ἀργυρούπολη ξεκίνησαν καὶ φέτος τὴ δράση τους. Εθελοντικὰ μαζεύουν τὶς ελιές ἀπὸ τα λιόδεντρα ποὺ φυτρώνουν στα πεζοδρόμια καὶ στὶς πλατείες τῆς πόλης. Το λάδι ποὺ βγαίνει το προσφέρουν σὲ ἐκκλησιαστικὰ συσσίτια καὶ ἀπόρους, ὅπως καὶ τὶς βρώσιμες ελιές ποὺ συλλέγονται. Ταυτόχρονα μὲ τὸ ἀπαραίτητο κλάδεμα συγκεντρώνεται ξυλεία γιὰ ὅσους δὲν ἔχουν χρήματα νὰ προμηθευτοῦν ἄλλο μέσο γιὰ τὴ θέρμανσή τους.

Ὁ θερισμὸς εἶναι πολὺς. Γι' αὐτό καλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ προσφέρουν εθελοντικὴ ἐργασία νὰ προσέλθουν στὴν ομάδα καὶ νὰ βοηθήσουν κατὰ τὴ δύναμή τους. Ἐτσι θα γευτοῦν τὴ χαρὰ τῆς παραγωγῆς ἀλλὰ καὶ τῆς προσφορᾶς σὲ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θα μείνουν ἀναξιοποίητα τὰ δῶρα ποὺ πλουσιοπάροχα προσφέρει ὁ Θεὸς στοὺς ἀνθρώπους. Πρῶτο ἐπίσημο μάζεμα θα πραγματοποιηθεῖ τὴν Κυριακὴ 4 Νοεμβρίου το πρωὶ στὸν χώρο γύρω ἀπὸ τὸν Σκλαβενίτη στὴν Ἀργυρούπολη.

Τηλ. 210 9926271, 6937450659.
<http://eliestoudromou.wordpress.com>

Δραστηριότητες

Συγκέντρωση γιὰ τὴν συνεργασία

Σημαντικὴ ἦταν ἡ συγκέντρωση γιὰ τὴν συνεργασία τῆς 14^{ης} Ὀκτωβρίου στὴν αἴθουσα τῶν Ἑπάλξεων. Παρευρέθηκαν ἀρκετοὶ ἐλληνορθόδοξοι ἀγωνιστὲς καὶ πολλοὶ νέοι. Μίλησαν ὁ δικηγόρος κ. Χρήστος Βέννης καὶ ὁ ὑπεύθυνος τῶν Ἑπάλξεων κ. Β. Τσοῦπρας. Ἀναγνώστηκε καὶ ἡ ὁμιλία τῆς ἱατροῦ - θεολόγου Μαγδαληνῆς Κόκκορη. Μετὰ τὶς ὁμιλίες, τὶς παρεμβάσεις καὶ τὶς προτάσεις πάρθηκε ὁμοφώνως ἡ ἀπόφαση ἰδρύσεως μιᾶς συλλογικῆς ἑλληνικῆς ἀντιστασιακῆς κινήσεως, μὲ σκοπὸ τὴν προώθηση τοῦ θέματος τῆς συνεργασίας καὶ τῆς κοινῆς ἀντιστασιακῆς δράσεως. Ἡ ἱδρυτικὴ πράξη δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στήλη τῆς ἐφημερίδας μας.

Συζήτηση γιὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα

Τὸ Σάββατο 21 Ὀκτωβρίου στὶς 7:00 μ.μ. πραγματοποιήθηκε στὶς Ἑπάλξεις ἀνοικτὴ συζήτηση γιὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Κεντρικὴ εἰσηγήτρια ἦταν ἡ ἐκπαιδευτικὸς Σοφία Μπεκρὴ μὲ θέμα: «Σχέση τοῦ Θεοῦ Λόγου μὲ τὸν Ἑλληνα λόγο». Ἀπὸ τὴν εἰσήγηση καὶ τὴν συζήτηση ποὺ ἐπακολούθησε ἐξήχθη τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι διαχρονικὴ καὶ ὑπερόριος καὶ ὡς πνευματικὴ καὶ ἐρωτικὴ κίνηση τοῦ Ἑλλήνου λόγου πρὸς τὸν Θεὸ Λόγο δύναται νὰ ἐκφράσῃ τὰ θεῖα μυστήρια καὶ τὶς ὑψηλὲς ἔννοιες κατὰ τὸν καλύτερο δυνατὸ τρόπο. Ἐπομένως, κάθε ἀλλοίωσή της ἐμποδίζει τὴν μέθεξη τοῦ ἀνθρώπινου μὲ τὸν θεῖο λόγο. Περίληψη τῆς εἰσηγήσεως τῆς κυρίας Μπεκρὴ δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στήλη τοῦ παρόντος φύλλου.

Ἑθνικὴ ἐκδήλωση

Τὴν Κυριακὴ 28 Ὀκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἑπάλξεων ἡ Ἑθνικὴ Ἐκδήλωση γιὰ τὸν ἐορτασμὸ τῆς ἐπετείου τοῦ 1940 καὶ τῆς Ἑθνικῆς ἀντιστάσεως τοῦ λαοῦ μας ἐναντίον τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ ναζισμοῦ. Στὴν ἐκδήλωση μίλησε ὁ ἐκπαιδευτικὸς κ. Γεώργιος Τσοῦπρας μὲ θέμα: «Ἀγῶνας καὶ ἀντίσταση: τότε καὶ σήμερον». Στὴν ὁμιλία τοῦ ὁ κ. Γ. Τσοῦπρας τόνισε τὶς ἱστορικὲς συγκυρίες καὶ τὶς συνθήκες ποὺ ἐπικρατοῦσαν τότε καὶ καθιστοῦσαν ἀσύλληπτη τὴν ἐπιτυχὴ ἐκβαση τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴν λευτεριά ἀλλὰ καὶ τὴν πίστη τοῦ λαοῦ μας στὰ ἰδανικά τῆς πατρίδος καὶ τῆς θρησκείας, ποὺ ἀνέτρεψαν τὰ τότε δεδομένα καὶ ἐστεῖλαν σ' ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς τὸ μήνυμα ὅτι ὁ ἀγῶνας ἐναντίον τῆς ἀδικίας καὶ στὴν ὑποτέλεια δὲν εἶναι μάταιος ἀλλὰ ὀρθὸς καὶ ἐπιβεβλημένος. Ἐτσι καὶ σήμερον ἀπέναντι σ' ὅσους συνιστοῦν ἐπανάπαυση καὶ μιλοῦν γιὰ μάταιους ἀγῶνες ἔχουμε νὰ ἀντιπροτείνουμε ἐπαγρύπνηση καὶ ξεσηκωμὸ ἐναντίον τῆς σύγχρονης ὑποτέ-

λεια καὶ ὑποδούλωση. Τὸ πρόγραμμα πλαισιώσε ἡ πραγματικὰ ὑπέροχη χορωδία τῶν Ἑπάλξεων μὲ ἐπικαιρὰ ἀγωνιστικὰ ἄσματα ὑπὸ τὴν διεύθυνση τῆς κ. Μποζᾶ.

Ἀσημίνα Τσάμου

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἑπάλξεις

Σπυροπούλου Παρασκευὴ	20€
Μπαρμπαγιάννης Ἀνδρέας	20€
Σκιαδᾶ Εὐανθία	20€
Λάμπρου Ἑλένη	10€
Καράντζαλης Γεώργιος	10€
Τζατζάνης Ἀλέξανδρος	100€
Μαργαρίτης Γεώργιος	10€
Βασιλειάδου Ἰωάννα	20€
Βελή Ἑλένη	10€

Κ.Μ.	20€
Νικόλαος Τριανταφύλλου	20€

Εὐχαριστοῦμε τοὺς παραπάνω συνδρομητὲς γιὰ τὶς ἀρωγὲς των καὶ εὐχόμαστε ὅπως ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης ἀποδώσῃ σ' αὐτοὺς πολλαπλασίονα. Ταυτοχρόνως δὲ παρακαλοῦμε καὶ τοὺς ὑπολοίπους νὰ συμβάλλουν, ὅσο ὁ καθένας μπορεῖ, διότι τὸ ἔργο χρειάζεται ἐπειγόντως ἐνίσχυση.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἑπάλξεις»
Ἐκδότης: Βασίλειος Τσοῦπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr - ἰστοσελίδα: www.epalxeis.gr
Προαιρετικὲς Εἰσφορές- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ
Ἐκτύπωση: Γραφικὲς Τέχνες Σανιδᾶς - Τηλ. 210 94 14 233